

til Forbrug her i Landet at falbyde, forhandle og fordele Æg, der ikke er saaledes mærket, herfra dog undtaget Æg, der af Producenter sælges lokalt til Køberens eget Forbrug, jfr. § 1. De nærmere Bestemmelser om Mærkningens Udførelse fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri, der tillige kan forbyde, at andre end de nævnte Autorisationshavere mærker Æg paa en Maade, der efter Ministerens Skøn kan forveksles med den af ham fastsatte Mærkning.

§ 4.

Autorisationshavere, der har Tilladelse til Kvalitetssortering af Æg, skal svare en af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsat aarlig Afgift samt en af ham fastsat Afgift, der beregnes i Forhold til den af Autorisationshaveren modtagne Mængde Æg. For saa vidt angaar Autorisationshavere med begrænset Tilladelse til Kvalitetssortering af Æg, jfr. § 2, Stk. 2, beregnes sidstnævnte Afgift dog kun af den Mængde Æg, der beholdes til Kvalitetssortering hos Autorisationshaveren selv. Afgifterne anvendes i Overensstemmelse med Reglerne i § 9 i fornævnte Lov af 22. Februar 1939. Afgifterne kan i Tilfælde af manglende Betaling inddrives ved Udpantning.

§ 5.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte og i Medfør af denne Lov fastsatte Bestemmelser straffes efter § 10 i fornævnte Lov af 22. Februar 1939.

§ 6.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft to Maaneder efter dens Indrykning i Lovtidende.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Anledningen til, at det er anset for paa-krævet, at der nu fastsættes Tillægsbestemmelser til Lov Nr. 385 af 22. Februar 1939 om Forhandling, Udførsel og Indførsel af Æg og Ægprodukter, er i Hovedsagen, at Ægmængden paa Grund af Forholdene er gaaet saa stærkt ned, at Udførselen herfra Landet af friske Æg i Perioder helt ophører, medens Hjemmemarkedet, der tidligere aftog mindre end $\frac{1}{4}$ af det samlede Ægkvantum, nu aftager langt den største Del af dette. Denne Ændring i Afsætningsforholdene har ført med sig, at Handelen er begyndt at søge sig nye Baner. Der er — tildels grundet paa Frygt for Ægmangel — begyndt at opstaa en Handel fra Producent til Konsument og fra Samler til større, private Aftagere (Bagere, Hoteller, Restaurationer m. m.) og Detaillister. Ved denne nye Salgsmaade gøres Æglovens Bestemmelser om Kvalitetssortering og -betaling illusoriske, og samtidig bliver Forsyningerne i Tilfælde af Knaphed ulige fordelt.

Hvis Forholdene faar Lov til uhindret at udvikle sig, er der ingen Tvivl om, at

en stor Del af Æggene vil blive unddraget Kvalitetssortering og -betaling, idet Æg-opkøbere, der ikke har Betingelser for at foretage Kvalitetssortering paa behørig Maade, vil have Mulighed for at sælge de som Følge af Forholdene begrænsede Ægmængder direkte til Detailhandlere og andre, der heller ikke har fornøden Indretning og Uddannelse til at kunne foretage Kvalitetssorteringen. Opkøberne vil tilskyndes hertil ved Udsigten til at opnaa en Del af den Fortjeneste, der ligger i Udskyden af den kvalificerede Mellemand, samtidig med at de undgaar at foretage Fradrag, hvorved de overfor Producenterne opnaar en Fortrinsstilling. Kontrolarbejdet vil dernæst blive næsten umuligt at gennemføre, naar Æggene begynder at gaa de nye og tildels ukontrolable Veje. Kvaliteten vil blive stadig ringere, og den Kvalitetsforbedring, der er opbygget paa Grundlag af Æglovens Bestemmelser, vil gaa tabt til Skade for Konsumenterne. Man vil dernæst, naar normale Forhold indtræder, staa overfor en desorganiseret Æghandel og overfor den